

DECRETUM ABBREVIATUM, SIGILLATIM CUNCTA ATTINGENS.

Liber Decreti divisus est in Tres partes. Prima est de Distinctionibus:
Secunda de Causis: Tertia de Consecratione.

PRIMA PARS

Distinctio est in Distinctiones CI.

Prima distinctio tractat de jure naturali & humano, ius ipsum naturaliter ejusque species omnes diffiniens, & inter jus scriptum & non scriptum differentiam ponens,

Pag. 1.

II. De jure Quiritum, five Romanorum, ipsum per species diffiniens,

4

III. Juris Canonici varia nomina distinguit, breviter que exponit,

4

IV. Ad quid leges inventae sint: & quid sacri Canones mandent,

5

V. Quomodo jus naturale est immobile: nec obstat, quod ibi ponitur,

6

VI. An illusiones nocturnae ad peccatum imputentur: & circa finem prosequitur de juris naturalis dignitate,

8

VII. Ponit legislatores: ostendendo qualiter jus incipit,

10

VIII. Ponit differentiam inter jus naturale & consuetudinem,

11

IX. Auctoritate & exemplo probat, constitutiones hominum juri naturali cedere,

14

X. Ostendit, quod leges Imperatorum vincuntur a Canonicis,

17

XI. Dicit, consuetudinem legibus approbatis cedere,

21

XII. Habet, laudabilem consuetudinem esse servandam, quae nec Canonibus sacris, nec veritati, nec bonis moribus obviat,

24

XIII. Vult, quod contra jus naturale non admittatur dispensatio: nisi in fuga majoris mali,

29

XIV. Quod quis non debet minus peccatum committere, ut aliud majus evitare possit,

30

XV. Notat de tempore, quo sacri canones, libriques & Concilia celebrata fuerunt: & qua opuscula sunt admittenda,

31

XVI. Ponit, quod Canones Apostolorum sunt recipendi: postea ostendit, quo tempore, & quo residente in Papatu, vel imperio, quodlibet Concilium est celebratum

37

XVII. Dicit, non Concilia, sed conventicula celebrari fine Papa,

46

XVIII. Ostendit, quod provincialia Concilia nihil generaliter possunt constitui, ideo consequenter declarat, ad quid sint utilia, & quoties in anno, & quo tempore anni, & cuius auctoritate sunt celebranda, & quod Metropolitanus nihil debet exigere ab Episc. ad Concilium convenientibus. Addit de pena Episcopi, qui vocatus ad Synodus non venit,

49

XIX. Vim Decretalium ostendens dicit, mandata Ecclesiastica devotè servanda,

54

XX. Dieit, quod in causis diffiniendis sacri Canones, in exponentia vero sacra Scriptura sancti Doctores attunduntur,

60

XXI. Tractat de diversis ordinibus & gradibus ministrorum, docendo, qui sunt executores five ministri Canonum, a majori usque ad infimum. Et differentias ministrorum locorum assignat, probans, quod major a minori non debet judicari,

62

XXII. De dignitate Romanae Ecclesiae & quarundam aliarum,

67

XXIII. De ordinatione ministrorum, incipiens a Romano Pontifice, & descendens usque ad Ostiarium,

70

XXIV. De examinatione ordinandorum,

79

XXV. De officiis Clericorum, incipiendo ab Ostiario,

& ascendendo usque ad Episcopum. Cirea medium distinctionis inchoat tredecim precepta regule Apostolice, & prosequitur ibi, Oportet Episcopum esse sine crimen. Et inde nocta occasione, ponit varias significaciones hujus nominis, crimen. Et ostendit, quod sit mortale, & quod veniale,

80

XXVI. Exequitur secundum preceptum Apostolice regulæ, Oportet Episcopum esse unius uxoris virum,

85

XXVII. Probat, quod nolentes vovere continentiam, ad facros ordines promovendi non sunt, assignans differentiam inter folenne & simplex votum,

87

XXVIII. Probat, quod Clericis habent uxores non licet in Ecclesia occidentali, addens de subdiaconatu, qui olim prohibitus non erat. Vid. quod ibi notatur,

90

XXIX. Ostendit, quadam Capitulo tradita esse ex causa, quadam ex tempore, quadam ex loco, quadam ex persona,

95

XXX. Quia dictum fuit 28. dist. sup. quod Sacerdotes non debent a se abdicere uxores suas praetextu religionis, hic dicit, quod ex causa fuit hoc statutum, scil. propter quosdam haereticos, qui conjugia detestabantur,

ibid.

XXXI. Probat & ponit exempla in terminis, qualiter Clerici continere debent, & quod ab omnibus est servanda continentia, nisi ab Orientalibus,

99

XXXII. Adhuc prosequitur de continentia Clericorum: Et dicit, quod constituti in quatuor sacris ordinibus tenentur continere, & si habent publicas concubinas, nullus eorum Missam audiat,

103

XXXIII. Ostendit, quod bigami, corpore vitiati, usurarii, publicè pénitentes, lusores, in scena ludentes, furiosi, arreptiti, accipientes meretrices in uxores, & concubinas habentes, promoveri non possunt,

109

XXXIV. Ponit, quod oportet Episcopum vitare nimiam familiaritatem domesticarum personarum, & etiam confanguinearum, & quod venari non licet,

111

XXXV. Agit de tertio Capitulo Apostolice regule, Oportet ordinandum non esse violentum,

117

XXXVI. Exponendo illud, prudentem, dicit, quod Clerici debent habere peritiam literarum sacrarum,

119

XXXVII. Ostendit, quod Clerici non debent libros gentilium respicere, peritiam tamen secularium scientiarum debent habere,

121

XXXVIII. Probat, quod literis debet esse eruditus Sacerdos, & canones ignorare non debet. Ignorantia enim ipsi est periculosa,

126

XXXIX. Ostendit, quod oportet Episcopum esse prudenter in negotiis secularibus, ut suā cautelā reddantur Ecclesie indēmes,

129

XL. Prosequitur quintum Capitulum Apostolice regule, Oportet Episcopum esse ornatum. Et primò de ornato interiori, qui consistit in virtutibus,

ibid.

XLI. Tractat de ornatu, qui consistit in gravitate, incessu, habitu, & temperantiā potūs & cibi,

133

XLII. Declarat illud, hospitalem,

135

XLIII. Illa duo, pudicum & doctorem,

137

XLIV. Illud, non violentum, quod est pars ejus, quod diximus sup. 35. dist.

140

XLV. Illud, non percutiōrem,

143

XLVI. Illud, non litigiosum,

149

XLVII. Illud, non cupidum, domui suæ bene præpositum,

151

XLVIII. Illud, non neophytum,

154

XLIX. Prædicta precepta Apostol. regulæ sub compendio & breviter recapitulat. Et ponit causas & rationes,

quare

Decretum abbreviatum in Oratione soluta.

quare criminosi & vitiosi non debent in Episcopos pro-		155
moverti,		
L. Agit de lapsu & reparatione Clericorum.		158
LI. De curialibus five officiariis, ratiociniis obligatis,		
Judicibus & Advocatis ordinandis, vel non,		178
LII. De preposteratione sacerorum ordinum, five de		
Clerico per saltum promoto,		180
LIII. De Curie annexis in Clero vel monasterio reci-		
piendis, vel non. Et ibi probat, quare curiales & ali-		
ter obligati ordinandi non sunt.		181
LIV. De servis à non Dominis manumisitis non pro-		
movendis, nisi libertatem sint consecuti,		ibid.
LV. De corpore viatibus, bigamis, illiteratis, publicè		
pœnitentibus ordinandis, vel non.		188
LVI. De filiis Presbyterorum, & natis de fornicatione		
& adulterio non ordinandis,		192
LVII. De baptizatis in ægitudine an ordinantur,		196
LVIII. De Monachis non ordinandis sine licentia Ab-		
batis,		ibid.
LIX. De Laicis literatis non subito ordinandis,		ibid.
LX. Ostendit, ex quibus ordinibus aliquis eligendus		
fit in Præpositum, vel Decanum, vel Archipresbyterum,		
vel Episcopum,		198
LXI. Ostendit, quod Laici non sunt eligendi in Epi-		
scopos, sed postulandi,		ibid.
LXII. Ostendit, quod Clericorum est eligere, & po-		
puli consentire,		199
LXIII. Probat, quod nullo modo Laici debent se in-		
gerere electioni Episcoporum,		205
LXIV. Ponit, quo tempore & quibus præsentibus de-		
bent Episcopo consecrari,		216
LXV. Dicit, quod præsentibus omnibus Episcopis com-		
provincialibus vel se excusantibus, debet Episcop. conse-		
cerari ab Archiepiscop. Et ibi dicit, quod si cæteris ordi-		
nationi Episcoporum consentientibus duo vel tres contra-		
diant, obtineat plurimorum sententia,		218
LXVI. De promotione Archiepiscopi, qui ab omnibus		
Episcopis provincialibus est ordinandus, & non est		
conferandus à paucioribus, quam à tribus,		221
LXVII. De promotione five ordine Presbytero.		ibid.
LXVIII. Dicit, quod illi, qui sunt ordinati ab illis,		
quos non constat esse Episcopos, iterum sunt ordinandi.		
Sive determinat de ordinatione non iteranda, & de Chor-		
episcopis,		ibid.
LXIX. Quod prima tonsura Clerici de manu Abbatis		
poteſt ſuſcipi. Vel dic, quod determinat de non ordina-		
tis, ne in Ecclesia Dei minifrent,		223
LXX. Tractat, ne quis ordinetur sine titulo,		224
LXXI. Ne quis ordinetur à non suo Episcopo,		ibid.
LXXII. Ne ignotus Clericus sine literis dimissoriis,		
five commendatitios recipiat,		226
LXXIII. Ostendit, qualiter literæ formatae & dimiſſio-		
riæ fiant,		227
LXXIV. Tractat, an invitæ ordines conferantur,		228
LXXV. De tempore & die consecrationis Episcoporum,		
nec non de temporibus ordinationum aliorum Clerico-		
rum,		231
LXXVI. De jejunis quatuor temporum: & quare		
sunt jejunanda,		233
LXXVII. Ponit, qualiter Clerici sunt per gradus ordi-		
nandi: & etiam tractat de interstitiis temporum,		237
LXXVIII. In qua ætate sunt Sacerdotes ordinandi,		239
LXXIX. Repetit de ordinatione summi Pontificis, que		
à foliis Cardinalibus fieri debet,		240
LXXX. In quibus locis sunt ponendi Episcopi vel Ar-		
chiepiscopi,		243
LXXXI. Epilogando docet, quod ordinandus in Epi-		
scopum debet esse sine crimine: nec Clerici mulieribus		
cohabitare debent,		247
LXXXII. Docet, quod Episcopus his, qui suis ma-		
nibus laborare non possint, providere debet: &		
adidit, quod si quis ministrorum fornicationem commit-		
tit, & agat pœnitentiam, ex dispensatione potest in or-		
dimibus remanere.		251
LXXXIII. Docet, quod Prælatus non solum à pec-		
cato immunis esse debet, sed etiam peccatis aliorum con-		
fentire non debet,		254
LXXXIV. Vult, quod Prælatus sit vigilans circa de-		
fensionem pauperum, relevationem oppressorum, & cu-		
rationem monasteriorum,		255
LXXXV. Tractat de hospitalitate Clericorum, que		
est Episcopis necessaria,		257
LXXXVI. Probat, quod oportet Episcopum esse docto-		
rem, ut sciat subditos corriger: Item liberalem circa pa-		
cientes necessitatem, & non circa histriones,		258
LXXXVII. Probat, quod viduis, orphanis & oppres-		
sis, Episcopus debet dare subsidium,		263
LXXXVIII. Dicit, quod Clerici cupiditatis causâ ne-		
gotiatores esse non debent: sed pietatis causâ curam or-		
phanis, & viduis impendere,		265
LXXXIX. Dicit, quod oportet Episcopum esse domui		
sua bene præpositum, ut sciat in diligenzione rerum Ec-		
clesie regulam esse observandam,		269
XC. Docetur, qualiter litigiosi corripiendi sunt, & non		
ordinandi, tractans de licitis & honestis operibus,		271
XCI. De modo cantandi in Ecclesia, etiam de electi		
poteſteſt. Dicit etiam, quod si Clericis sua beneficia		
non ſufficient, poſſunt ſibi neceſſaria querere artificio		
rum licto,		273
XCII. Dicit, quod magis corde, quam vocibus can-		
tandum eſt,		274
XCIII. De obedientia minorum erga maiores, & quod		
nullus debet communicare inimicis Rom. Ecclesiæ,		276
XCIV. De legato Romani Pontificis, qui impediens		
non eſt: & impedites ſunt excommunicandi. Probat		
etiam, quod major in officio, minori vices suas commit-		
tere poſteſt: & de præumptione Archidiaconorum,		285
XCV. Dicit, quod etiam præsentibus Episcopis Presby-		
teri, quamvis eis subditi, poſſunt facra mysteria cele-		
brare, & praedicare,		286
XCVI. Dicit, quod Laicos (etiam Imperatoribus) non li-		
cet aliquem ordinare, vel de reb. Ecclesiæ. judicare,		290
XCVII. Dicit, quod precibus Ecclesiæ Imperator &		
cæteri Principes poſſunt eam juvare: ſubjacentibus Ec-		
clesiam Romanam legationem undecunque ſine signatis		
apicibus non recipere,		299
XCVIII. Dicit, quod Clerici peregrini & ultramari-		
ni, ſine testimonio quinque Episcoporum recipiendi non		
funt,		301
XCIX. Dicit, de primatibus & potestate eorum, qua-		
liter nullus eſt appellandus universalis,		302
XC. Tractat de pallio & uſu ejus,		304
CI. & ult. dicit, unam provinciam in duas non divi-		
dendam,		308
S E C U N D A P A R S,		
Quæ eſt de Causis, diſtingta eſt in Causas xxxvj. quarum		
qualibet plures ſub ſe Quæſiones contineat.		
Prima Causa Quæſiones habet viij.		
Prima quærit, utrum vendere spiritualia fit peccatum.		
fol. Sic,		308
II. An pro ingressu Ecclesiæ vel monasterii pecunia fit		
exigenda, vel perfolvenda. fol. Non,		352
III. Utrum præbendas Ecclesiæ emere fit simonia. fol.		
Sic,		356
IV. Utrum ille rens criminis fit, cuius pater pro eo		
ignorante simoniam commisit. fol. Ignorantia facti, non		
juris, excusat eum,		363
V. Utrum licet ei retinere, quod pater pro eo simo-		
niam acquisivit. fol. de rigore juris nou, de misericordia		
ſecūs,		367

Decretum abbreviatum

- VII. Utrum ignoranter à simoniaco ordinati sint abjiciendi, vel non. *sol.* probata ignorantia misericorditer tolerantur, 369
- VIII. Utrum renuncians suæ hæresi in Episcopali dignitate sit suscipiens. *sol.* rigor vult, eum deponi, sed dispensatio, sustineri, 370
Secunda Causa habet octo quæstiones, & in ea quinta præcedit quartam.
- Prima querit: utrum in manifestis sit ordo juris servandus. *sol.* Sic, nisi sit notoria, 382
- II. Utrum spoliatus ab aliquo sit judicandus. Non ante restitutionem, 391
- III. Quæ pœna sint feriendi in accusatione deficientes. Talione, 392
- V. Utrum accusatore deficiente reus sit cogendus ad purgationem. Non, nisi infamia publica labore, 395
- IV. An duorum testimonio Episcopus sit condemnandus. *Sic,* 404
- VI. Quo remedio causa sublevatur. Appellatione: que tamen ei danda non est, qui causâ dilationis appellat, 406
- VII. An Laici, vel Monachi, vel quilibet aliorum ordinum sint admittendi in accusatione majorum. Non: de jure novo, 419
- VIII. Qualiter accusatio fieri debeat. *sol.* in scriptis, 436
Tertia Causa quæstiones xij. complectitur.
- Prima, utrum restitutio sit facienda quibuslibet spoliatis. *sol.* Sic, nisi in certis casibus. Nam infamatus, apostata, justè spoliatus, præcivus & suspectus, non sunt restituendi, 438
- II. Quærerit de induciis, quo spatio sint dandæ: an post restitutioñem tantum, an post vocationem ad causam quibuslibet concedendæ sint. *sol.* ad arbitrium Judicis, 440
- III. Quo spatio mensum sint utriusque concedendæ, *sol.* ut prius, 442
- IV. Utrum infames sint recipiendi ad testimonium. *sol.* Non, nisi contra sui familes, 444
- V. An testes domestici vel inimici sint producendi. *sol.* Non, 446
- VI. Utrum reus extra Provinciam sit producendus. *sol.* Non, 450
- VII. Utrum criminosus possit esse Judex. *sol.* Sic, ab Ecclesia toleratus, 454
- VIII. Utrum Episcopus possit ab uno judicari. *sol.* Non, nisi a XII. Episcopis: reservata sententia summo Pontifici, 459
- IX. Utrum accusatores vel testes in absentem vocem accusationis vel testificationis exhibere valent. *sol.* Non, 460
- X. Utrum deficientes in uno capitulo, sint admittendi ad sequentia. *sol.* Non, 463
- XI. Utrum accusatus in accusatorem possit convertere accusationem. *sol.* Non, nisi in majori criminis, 464
Quarta Causa habet Quæstiones vij.
- Prima, an in excommunicatione constitutus, alium accusare valeat. *sol.* Non, 465
- II. An infra XII. annos in criminali causa quis testificari possit. *sol.* Non, 467
- III. An ab accusatione prohibitus possit esse testis. *sol.* Non, ibid.
- IV. An idem possit esse accusator & testis. *sol.* Non, 469
- V. An, si vocatus ad causam non veniat, sit excommunicandus. *sol.* Sic, nisi justam absentia causam probaverit, 471
- VI. An calumniator in propria causa sit audiendus, *sol.* Sic, si causa non sit criminalis, ibid.
- Quinta Causa habet vj. Quæstiones.*
- Prima, quæ pœna sit feriendus, qui famosum libellum scribit. *sol.* Anathemate, nisi scripturam probaverit, 472
- II. Quoties quis sit ad causam vocandus antequam excommunicetur. *sol.* Non tantum semel, sed bis, 473
- III. An per procuratorem quis causam agere valeat criminalem. *sol.* Non, nisi sit persona illustris. Causam verò injuriarum civilem, sic, 474
- IV. An abque synodali audientia Episcopus fit damnandus. *sol.* Non, 475
- V. An sit habendus pro inimico, qui aliquem accusat. *sol.* Non, si hoc faciat ex charitate, 476
- VI. Quæ pœna sit plectendus, qui non probat objecta. *sol.* talione, 478
Sexta Causa Quæstiones v. habet.
- Prima, utrum criminis vel infames religiosum Episcopum possint accusare de simonia. Non, 480
- II. Si Episcopus accusationem in accusantem convertere voluerit, an ejus verbo simplici fides adhibenda sit. Non, 481
- III. An licet petere judicium Episcopi alterius Provincie. Non, nisi in causa damnationis, ibid.
- IV. Cujus judicium sit expetendum, cum Episcopi province in sua sententia discordant. Archiepiscoporum & Episcoporum vicinæ Provincie, 489
- V. An accusatore deficiente reus sit ad probationem cogendus. Non, sed benè ad purgationem, si laboret infamia, 491
Septima Causa habet ij. Quæstiones.
- Prima, utrum vivente Episcopo alius poterit in eadem Ecclesia ordinari. Non, nisi transferatur vel cedat. Tamen pro infirmitate vel senectute datur sibi coadjutor, 491
- II. Utrum hi, qui cesserunt causâ infirmitatis, sanitate receptâ possint cathedralm repetrere. Non, 511
Octava Causa Quæstiones v. colligit.
- Prima, utrum licet Episcopo sibi successorem eligere. Non, 512
- II. An amicorum patrocinia in electione valeant. Non, 519
- III. An simonia, post electionem pro indemnitate Ecclesie juramentum præstare. Sic, si pactum super hoc præcessit, ibid.
- IV. An licet Clericis declinare judicia Episcopi de criminis accusati, ante sententie tempus. Non ante condemnationem, nisi per appealationem, 520
- V. An accusatus coram Apostolico, fine ejus literis debeat reverti. Non, 521
Nona Causa habet iiiij. Quæstiones.
- Prima, an ordinatus ab excommunicato ejiciendus sit. Non, si ignoravit illum esse excommunicatum, 521
- II. An licet Archiepiscopo vel Episcopo Clericos alterius ordinare. Non, fine literis proprii Episcopi, 523
- III. An licet Archiepiscopo Clericos sui suffraganei absolvere vel damnare. Non, nisi data negligentiâ, vel appellatione interpositâ, 526
- Decima Causa Questionibus iij. est contenta.*
- Prima, an Ecclesia cum omni dote ad Episcopum pertineat, vel ad ejus ordinationes. *sol.* Sic, 528
- II. An licet Episcopo res Ecclesie distrahere. *sol.* Non, nisi in certis casibus, 535
- III. Quid à singulis Ecclesiis nomine cathedralici valeat exigere. *sol.* duos solidos, 540
Undecima Causa habet iij. Quæstiones.
- Prima, an Clericus ante Civilem Judicem sit trahendus. Non, 544
- II. Quæ pœna dignus sit, qui Clericum ad secularem Judicem traxit. Excommunicatione, 557
- III. Quæ pœna dignus sit, qui sententiam Episcopi non fervaverit. Depositione, ibid.
- Duodecima Causa Quæstiones continet v.*
- Prima, an licet Clericis proprium habere. Non, regularibus, 587
- II. An res Ecclesie possint dari. Non, nisi in casibus, 597
- III. Utrum Clerici acquisita de rebus Ecclesie possint relinquere, quibus voluerint. Non, nisi Ecclesie, 620
- IV. Quibus

in Oratione soluta.

IV. Quibus possint Clerici relinquere, quae de suis & Ecclesiæ rebus provenerunt. Partim Ecclesiæ, partim hereditibus, 621

V. An licet Clericis testamentum facere. Sic, de propriis rebus, 622

Decima tertia Causa habet ij. Questiones.

Prima, utrum decimæ sint dandæ ratione territorii, vel perlonæ, sol. ratione utriusque, 624

II. An jus percipiendi & solvendi decimas tollatur ratione temporis, sol. Sic, 626

Decima quarta Causa habet vj. Questiones.

Prima, an licet Clericis in iudicio sua repetere. Sic, 637

II. An super rebus Ecclesiæ testes ejusdem sint audiendi. Sic, 638

III. An prater fortem aliquid accipere sit usura, Sic, 639

IV. An licet Clericis vel laicis usuras accipere. Non, 640

V. An eleemosynæ sint de usuris facienda. Non, 642

VI. An usurari possint pœnitentiam agere. Non, si habeant unde possint restituere, 645

Decima quinta Causa habet viij. Questiones.

Prima, an ea quæ sunt ab ignorantibus vel mente alienatis, sint eis imputanda. Non, nisi culpâ suâ ad ignorantiam devenerint, 647

II. An pro impensis patrocinii licet Clericis munera exigere. Sic, 652

III. An per confessionem mulieris, cum qua peccavit Sacerdos, sit condemnandus. Non, ibid.

IV. An die dominico debeant Episcopi causas audire. Non, 654

V. An neganti crimen purgatio sit indicenda. Sic, si laborat infamia, 655

VI. An in criminalibus confessio sit extorquenda. Non, ibid.

VII. An solus Episcopus Diaconum vel Presbyterem deponere possit. Non, 657

VIII. Si confessus vel convictus de his, quæ ante ordinationem commisit, valeat ministrare. Non, 659

Decima sexta Causa habet viij. Questiones.

Et in ea quinta quæstio ponitur in tertio loco.

Prima, an licet Monachis officium celebrare. sol. Sic, cum permisso Episcopi: & licentia Abbatis, 661

II. An licet eis in capellis suis Sacerdotes instituere. sol. Sic, si quas possideant pleno jure, 683

V. An Episcopus vel Abbas jure territorii capellam valat vendicare. sol. Non, 685

III. An jura Ecclesiæ per præscriptionem tollantur. sol. Sic, 686

IV. An Ecclesia contra Ecclesiam vel monasterium possit præscribere. sol. Sic, 693

VI. Si quis in rem Ecclesiæ ab aliquo detentam suâ auctoritate irrepserit, an cadat à cœla. sol. Sic, sed non Ecclesia, 694

VII. An licet alicui Ecclesiam de manu Laici recipere. sol. Non, nisi Ecclesia vel monasterium habeat jus patronatus, 696

Decima septima Causa habet iv. Questiones.

Prima, an réus sit voti, qui à proposito sui cordis reddit. sol. Non, quantum ad Ecclesiæ, nisi ore pronunciaverit, 707

II. An beneficia ei reddenda sint, qui eis in infirmitate renunciavit. sol. Sic, si non erat sui compos. 708

III. An licet illi, qui le monasterio tradidit, postea ad propria redire. sol. Non, 709

IV. An discedens de monasterio, sine fui Abbatis licentia, possit sua vendicare. sol. Non, 710

Decima octava Causa habet ij. Questiones.

Prima, an Abbas factus Episcopus acquirat Ecclesiæ, vel monasterio. sol. dum fuit Abbas, acquisivit monasterio: fed factus Episcopus, Ecclesiæ, 721

II. An per Episcopum Abbas sit eligendus vel instituendus. sol. ab Episcopo est ordinandus: à fratribus vero eligendus, 722

Decima nona Causa continet iiiij. Questiones.

Prima, an Episcopus debeat permettere Clericos transfire ad monasterium. sol. Sic, 731

II. Si noluerit, an licet eis, eo invito, transfire. sol. Sic, 732

III. An licet canonicis regularibus transfire ad monasterium Monachorum. sol. Non, sine licentia sui Prelati, ibid.

Vigesima causa Questiones iv. comprehendit.

Prima, utrum pueri traditi monasteriis sint cogendi ibi manere. Non, nisi postquam venerint ad annos discretionis, 735

II. Si præter voluntatem parentum intraverint monasterium, an per eos inde possint extrahi. Sic, infra annum & diem: si sunt infra annos discretionis, 738

III. An qui invitum cucullam induit, cogatur eam retinere. Non, nisi post conferenter, 739

IV. An licet ab uno monasterio ad aliud transfire. Sic, 742

Vigesima prima Causa habet v. Questiones.

Prima, an Clericus possit in duabus Ecclesiis inscribi. sol. Non, 743

II. An licet Clericis à sua Ecclesia ad aliam transfire. sol. Non, sine literis vel licentia sui Prelati, 744

III. An licet Clericis suscipere procreationem secularium negotiorum. sol. Non, nisi causâ pietatis, 746

IV. An licet Clericis vestibus fulgidis ornari. sol. Non, 747

V. Quâ pœna fit puniendo Clerici ad judicium seculare fugientes. sol. excommunicatione, 749

Vigesima secunda Causa gerit Questiones quinque.

Prima, an juramentum fit præstandum. Sic, causâ necessitatis, 750

II. An fit perjurus, qui jurat falsum, & credit verum. Sic, propter intentionem fallendi, tamen postea dicitur contrarium, 755

III. An licet Clericis denegare Episcopo confuetam obedientiam. Non, ante condemnationem, 762

IV. An juramentum illicitum fit servandum. Non, 763

V. An perjurus sit, qui alium perjurare cogit. sol. Sic, 769

Vigesima tercia Causa habet viij. Questiones.

Prima, an militare fit peccatum. Non, si justè fit, 776

II. Quod fit bellum justum. sol. Quod fit edicto superiorum repetendarum rerum, aut propulsandarum injuriarum causâ, 779

III. An injuria sociorum fit armis propulsanda. Sic, 780

IV. An vindicta fit inferenda. Sic, ab eo cuius intereat, 784

V. An fit peccatum Judici vel ministro reos occidere. Non, causâ justitia, 809

VI. An mali sint ad bonum cogendi. Sic, 825

VII. An hæretici sint spoliandi suis & Ecclesiæ sue bonis. Sic, 828

VIII. An licet Clericis arma movere. Non manu propria, nisi causâ necessitatis, 830

Decretum abbreviatum

Vigesima quarta Causa habet Questiones iij.

Prima , an hereticus aliquem possit excommunicare	842
Non ,	
II. An post mortem possit aliquis excommunicari . Sic ,	
pro heresi ,	858
III. An pro peccato domini , ejus familia possit excommunicari . Non , sed interdicto supponi ,	861

Vigesima quinta Causa habet ii. Questiones.

Prima , an auctoritate privilegii quis contra jus communne valeat se tueri . sol. Sic ,	879
II. An sequentia privilegia derogent prioribus . sol. Sic ,	
si ex certa scientia fuerint concessa ,	884

Vigesima sexta Causa Questiones viij. continet.

Prima , an sint fortilegi , qui sub ficto religionis nomine futura promittunt . sol. Sic ,	890
II. An sit peccatum esse fortilegium . sol. Sic ,	ibid.
III. A quibus genus divinationis sumpsit exordium . sol. à Persis ,	894
IV. Quot sunt genera divinationis . sol. quatuor secundum numerum : duo secundum formam , quod videre potest ,	ibid.
V. An fortilegi sint excommunicandi . sol. Sic ,	896
VI. An excommunicatus ab Episcopo possit reconciliari à Presbytero . sol. Non , Episcopo inconsulto , nisi in necessitate articulo ,	904
VII. An morientibus sit poenitentia imponenda . sol. Non , tamen est eis innotescenda ,	908

Vigesima septima Causa habet questiones ij.

Prima , an conjugium possit esse inter voventes . sol. Non , si votum sit solennizatum , secus si simplex fuerit ,	913
II. An liceat sponso à sua sponsa recedere . sol. Non , si defponsatio sit de praefenti .	926

Vigesima octava causa gerit questiones iij.

Prima , an conjugium sit inter infideles . sol. Sic ,	941
II. An liceat converso ad fidem ducere aliam , vivente priore . Sic , si sit divisus ab ipsa infidei ,	950
III. An bigamus sit , qui ante baptismum unam uxorem , & post aliam habuit . Sic ,	951

Vigesima nona Causa habet ij. questiones.

Prima , an sit conjugium inter servum & ingenuum . sol. Sic , nisi error impedit ,	952
II. Si prius putabat , hunc esse liberum , & postea apprehenderit , ipsum esse servum , an possit eum deserere . sol. Sic ,	953

Trigesima Causa habet v. questiones.

Prima , an liceat reddere debitum uxori , quæ filium de sacro fonte levavit . Sic , nisi ex consensu utriusque sit factum ,	956
II. An sponsalia contrahantur inter infantes . Non ,	960
III. An spirituales vel adoptivi filii possunt naturalibus copulari . Non ,	ibid.
IV. An liceat alicui commatrem uxoris suæ ducere in uxorem . Sic , mortuam uxore : si commaternitas matrimonii præcesserit ,	962
V. An clandestina defponsatio manifestæ præjudicet . Non , apud Ecclesiam ,	963

Trigesima prima Causa habet iij. questiones.

Prima , an possit duci in uxorem , quæ prius fuit polluta per adulterium . sol. Sic , nisi adulter dederit ei fidem vivente viro , vel machinatus sit in mortem ejus ,	967
II. An filia sit invitata alicui in uxorem tradenda . sol. Non ,	971
III. An post patris sponzionem possit aliij nubere . sol. Sic , si non consenserit ,	973

Trigesima secunda Causa habet viij. questiones.

Prima , an liceat ducere meretricem in uxorem . Sic ,	974
II. An sit uxor appellanda , quæ dicitur incontinentia causæ . Non ,	977
III. An mulier sequatur arbitriū avi liberi , an patris servi . Avi ,	982
IV. An vivente uxore liceat alicui ex ancilla filios querere . Non ,	ibid.
V. An ea , quæ patitur invita , pudicitiam perdat . Non ,	988
VI. An adulteri adulteram dimittere possit . Non ,	994
VII. An vivente dimisā aliam accipere possit . Non ,	995
VIII. Si in hoc faltem infidelem ducere possit eā conditio , ut ad fidem convertatur . Non ,	1002

Trigesima tertia Causa habet v. questiones.

Prima , an propter impropteriam coeundi sit aliqua à viro separanda . sol. Sic ,	1003
II. An separata possit ei nubere , cum quo prius est fornicata . sol. Sic , pœnitentia peracta ,	1004
III. An sola cordis contritione possit peccatum deleri . sol. Sic , ubi facultas confitendi non sufficit ,	1012

Notandum hic , quod ratione hujus tertie questionis motu agitur de pœnitentia , cuius tractatus per distinctiones septem est .

Prima querit , an sola cordis contritio delect peccatum . Sic , si confitendi facultas desit ,	1012
II. An charitas semel habita possit amitti . sol. Sic , in via : secus tamen in patria ,	1041
III. An pœnitentia possit reiterari . sol. Sic , præter foliem ,	1061
IV. An peccata semel dimissa redeant . sol. Non simpli citer ,	1077

V. Quis modus debeat observari in imponenda , & ac cienda pœnitentia . sol. ad arbitrium proprii sacerdotis discreti ,	1086
VI. Cui quis confiteri debeat . sol. proprio sacerdoti , si sit differetus : alioquin alteri de ejus licentia ,	1090
VII. An pœnitentia timore mortis accepta sit fructuosa . sol. Sic ,	1092

IV. Questio causæ supra proximæ est , an actus conjugalis sit prohibitus tempore orationis . sol. Sic ,	1095
V. An vir sine conueni uxoris , & econverso , vovere possit continentiam . sol. Non ,	1097

Trigesima quarta Causa habet ij. Questiones.

Prima , an rea sit adulterii , quæ credens maritum mortuum nupsit alteri . sol. Non ,	1103
II. An redeunte priore cogenda sit recedere à secundo , & ad priorem redire . sol. Sic ,	ibid.

Trigesima quinta Causa habet x. Questiones.

Prima , an liceat aliquam ducere de propria cognatione . sol. Non ,	1109
II. An liceat aliquam ducere de cognatione uxoris suæ . sol. Non ,	1110
III. Usque ad quem gradum debeat quis abstinere à consanguineis suis , & uxoris suæ . sol. olim usque ad viij. hodie usque ad iv .	ibid.
IV. Quare usque ad septimum gradum computatur consanguinitas . sol. ad instar vij. etatum mundi ,	1115

V. Quomodo gradus consanguinitatis sunt computandii . sol. sicut ostenditur in arbore ,	1116
VI. Qui iurandum de propinquitate firmare debent . sol. propinquui & vicini ,	1133
VII. An incestuosi filii reputentur . sol. Non ,	1136

VIII. Si consanguinei ignoranter conjuncti simul polluant remanere . sol. Non , nisi ex dispensatione Papæ in quinto gradu , vel supra ,	ibid.
IX. An	

in Versibus.

IX. An matrimonium per falsos testes separatum, si postea apparuerit, Ecclesiam fuisse deceptam, sit redintegrandum. *sic*, 1138

X. Si relicta aliquius in secundas nuptias transierit, an proles ex eis suscepta poterit copulari consanguineis prioris viri. *sic*, 1141

Trigesima sexta & ultima Causa habet ij.

Quæstiones.

Prima, an virginem opprimens raptum committat. *sic*, 1143

II. An raptæ raptori nubere possit. *utique*, 1144

TERTIA PARS Est de Consecratione:

<i>Quæ V. Distinctiones duntaxat complectitur.</i>	
Prima, agit de consecratione Ecclesiarum, & Missarum celebrationis,	1147
II. De sacramento Eucharistie,	1164
III. De festivitatibus per anni circulum celebrandis,	1198
IV. De Baptismi sacramento,	1205
V. De confirmatione & jejunio,	1240

DECRETUM TOTALIS MATERIA PER METRA NOTATUR SEQUENTIA.

Decretum Domini Gratiani Tres habet partes principales.

PRIMA PARS

Est de Distinctionibus, quæ sunt Cl. Et singulas Distinctiones singuli versus sequentes luculentem aperient.

- 1 Rim quoque legat divinum jus hominisque, *Pag. 1*
- 2 Altera dat textum, quo nosceas jura Quiritum, *3*
- 3 Canonic varia juri dat nomina terna, *4*
- 4 Quarta docet legum quæ causa, modusque statuti, *5*
- 5 Naturale probat jus immutabile quinta, *6*
- 6 Sexta notat vitium distinctione ludificatum, *8*
- 7 Septima signat eos, qui leges compoſuere, *10*
- 8 Parte sub octava mores naturaque pugnant, *11*
- 9 Nona statuta tenet naturæ cedere juri, *14*
- 10 In decima Regum leges canon superabat, *17*
- 11 Canonis & fecli superatur legibus usus, *18*
- 12 Id, quod Roma tenet, discreto sape reliquit, *24*
- 13 Si te perplexum reddunt mala, tunc minus imple, *24*
- 14 Non faciat levia: quod quis vitet graviora, *29*
- 15 Canonis hæc ortum dabit, apocryposque libellos, *31*
- 16 Suader apostolici vim canonis ista teneri, *37*
- 17 Auctor sit Papa, si Coneilium celebretur, *46*
- 18 Dicitur hic, quod bis Synodus celebretur in anno, *49*
- 19 Hæc decretalis referat, quid epistola possit, *54*
- 20 Bisdena, Papæ sanctorum dogmata cedunt, *60*
- 21 Inferior summum non judicat hac prohibente, *62*
- 22 Ita locos distinguunt & ordinant Ecclesiarum, *67*
- 23 Ordinat hæc omnes, majores, five minores, *70*
- 24 Post examen honos est ordinis attribuendus, *79*
- 25 Optat apostolus hic, quod sit sine crimen preful, *80*
- 26 Sit post baptisma contentus conjugi foli, *85*
- 27 Nullus post factum presumat nubere votum, *88*
- 28 Ista sacratorum connubia pagina damnat, *90*
- 29 Hac locus, & causa, tempus, persona notantur, *95*
- 30 Connubium ter dena probat contra Manicheos, *ibid.*
- 31 Tangitur hic, quod contineant offerre volentes, *99*
- 32 Defere presbyterum, qui scorta palam retinebit, *103*
- 33 Lusori bigamové facer non traditur ordo, *108*
- 34 Femina pontifici persona domestica non sit, *111*
- 35 Non vinolentus preful, sed sobrius esto, *117*
- 36 Infruit hæc, prudens quod debeat esse sacrandus, *119*
- 37 Hæc prohibet legere gentilia metra sacratum, *121*
- 38 Scripturas sacras sacrandus scire jubetur, *126*
- 39 Vult hæc pontifices callere negotia seculi, *129*
- 40 Internis pars dena quater virtutibus ornat, *ibid.*
- 41 Sit modus ingressu, cunctis, verbisque, ciboque, *133*
- 42 Clericus holpitii peregrinos collocet omnis, *135*
- 43 Factis & verbis doctor sis, atque pudicus, *137*
- 44 Vites ingluviem, convivia five tabernas, *140*
- 45 Atque cave quenquam palmâ linguavé ferire, *143*

- 46 Respuit hæc hominem distinctione litigiosum, *149*
- 47 Non benè prepositos domui, cupidosque repelle, *151*
- 48 Abjicitur sacrandus in hac, si neophytus sit, *154*
- 49 Crimina non delet reliquorum, criminè vincetus, *195*
- 50 An reparetur, habet pars quinquagesima, lapsus, *168*
- 51 Sacrari vetat hæc homines, quos pondera stringunt, *178*
- 52 Prepositus primò datus his præposterus ordo, *180*
- 53 Est ratio, ne quis annexos ordinet ullos, *181*
- 54 Hæc prohibet servos sine libertate facrari, *ibid.*
- 55 Cœlos ista viros rejicit, membrisque carentes, *188*
- 56 Condemnatur in hac generatio presbyterorum, *192*
- 57 Qui baptizatur æger, manet ordinis expers, *196*
- 58 Hæc vetat abbate monachos nolente facrari, *ibid.*
- 59 Officium negat hæc, nisi sit benè quisque probatus, *ibid.*
- 60 In sacris præful, vult sexagesima, quod sit, *198*
- 61 Non in pontifices laicos afflumere debes, *199*
- 62 Clerus, plebs, princeps: hic eligit, hæc petit, hic vult, *204*
- 63 Usurpans laicus id ut eligit, audiat istam, *205*
- 64 Pars hæc pontifices jubet à tribus esse sacrandos, *216*
- 65 Ut sacrefact ab omnibus Archiepiscopus, hæc vult, *218*
- 66 Cum dissensio sit, à pluribus edita stabunt, *221*
- 67 Presbyter institui valet hic à Præfule solo, *ibid.*
- 68 Si dubius Præful quos ordinet, hi refacerunt, *ibid.*
- 69 Si benedictus erit, lectoratum dabit Abbas, *223*
- 70 Expertes tituli pars septuagesima pellit, *224*
- 71 Respice dicta patrum, ne promoveas alienum, *ibid.*
- 72 Ulli non detur missoria, ni rogitetur, *226*
- 73 Illius hæc nobis formam distinctione prebet, *227*
- 74 Iavitus nullus erit hic ad sacra trahendus, *228*
- 75 Distinguit tempus hæc, in quo promoveantur, *231*
- 76 Temporibus, vult hæc, nos jejunare quaternis, *233*
- 77 Rectos indicat hæc modulus interstitiorum, *237*
- 78 Ista dat annorum numerum, quo promovearis, *239*
- 79 Ad Cardinales spectat electio Papa, *240*
- 80 Urbes Præfulibus pars octogesima tradit, *243*
- 81 Crimine quod caret sacrandus, in hac replicatur, *244*
- 82 Præful pauperibus dabis: & lapsos reparabis, *251*
- 83 Nunquam peccatis confusum des alienis, *254*
- 84 Sollicitus quod sis, & monogamus, iubet ista, *255*
- 85 Non Præful fies, hospes nisi nosceris esse, *257*
- 86 Corrigito, doceas, des: sed non turpibus ullis, *258*
- 87 Libertos, inopes, viduas defendere debes, *263*
- 88 Repulitur clerus opus exercens, & avarus, *265*
- 89 Ita beneficia te dispensare docebit, *269*
- 90 Placat discordes pars nonagesima fratres, *271*
- 91 Arte parabis opes, nisi sint fatis Ecclesiæ res, *273*
- 92 Hæc plus corde probat Domino, quam voce canendum, *274*